

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ इति विराटप० नैलकंठीये भारतभा० पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ ७३ ॥ उत्तरमिति ॥ १ ॥ सिंहं सिंहाकारं ॥ २ ॥ दैवी मायामित्यद्भुतत्वं ध्वजस्य दर्शितं मायामय इव ध्वजोऽद्भुत इत्यर्थः विश्वकर्मणा ब्रह्मणा भौमनेन वा कांचनं कांचनवर्णं सिंहं हिंसां गूलं यस्य पुच्छं विक्षेपणे नैव बहून् हस्यादीन् पोथयंतमित्यर्थः वानरलक्षणं वानरस्वरूपं ॥ ३ ॥ प्रसादं प्रसादप्राप्तं सः

असहायो सिकौंतेय सहायाश्च कौरवाः ॥ अत एव महाबाहो भीतस्तिष्ठामि तेऽग्रतः ॥ ३४ ॥ उवाच पार्थो माभैषीः प्रहस्य स्वनवत्तदा ॥ ३५ ॥ युध्यमानस्य मे वीरगंधर्वैः सुमहाबलैः ॥ सहायो घोषयात्रायां कस्तदा सीत्सखामम ॥ ३६ ॥ तथा प्रतिभयेतस्मिन् देवदानवसंकुले ॥ खांडवे युध्यमानस्य कस्तदा सीत्सखामम ॥ ३७ ॥ निवातकवचैः सार्धं पौलोमैश्च महाबलैः ॥ युध्यतो देवराजार्थे कः सहायस्तदा भवत् ॥ ३८ ॥ स्वयं वरेतुपांचाल्याराजभिः सह संयुगे ॥ युध्यतो बहुभिस्तातकः सहायस्तदा भवत् ॥ ३९ ॥ उपजीव्य गुरुद्रोणं शक्रं वैश्रवणं यमं ॥ वरुणं पावकं चैव रुक्मं रुक्मिणं च माधवं ॥ ४० ॥ पिनाकपाणिनं चैव कथमेतान्नयोधये ॥ रथं वाहय मे शीघ्रं व्येतु ते मानसो ज्वरः ॥ ४१ ॥ इति ० म० विरा० गोहरणप० उत्तरगोत्रहे उत्तरार्जुनयोर्वाक्यं नाम पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ ७३ ॥

वैशंपायन उवाच उत्तरं सारथिं कृत्वा शमीं कृत्वा प्रदक्षिणं ॥ आयुधं सर्वमादय प्रययौ पांडवर्षभः ॥ १ ॥ ध्वजं सिंहं रथात्तस्मादपनीय महारथः ॥ प्रणिधाय शमीमूले प्रायादुत्तरसारथिः ॥ २ ॥ दैवी मायारथे युक्तां विहितां विश्वकर्मणा ॥ कांचनं सिंहलां गूलं ध्वजं वानरलक्षणं ॥ ३ ॥ मनसा चिंतयामास प्रसादं पावकस्य च ॥ सच तच्चिंतितं ज्ञात्वा ध्वजे भूतान्यदेशयत् ॥ ४ ॥ सपताकं विचित्रांगं सौपासंगं महाबलं ॥ खात्पपातरथे तूर्णं दिव्यरूपं मनोरमं ॥ ५ ॥ रथं तमागतं दृष्ट्वा दक्षिणं प्राकरोत्तदा ॥ रथमास्थाय बीभत्सुः कौंतेयः श्वेतवाहनः ॥ ६ ॥ बद्धगोधां गुलित्राणः प्रगृहीतशरासनः ॥ ततः प्रायादुदीचीं च कपिप्रवरकेतनः ॥ ७ ॥ स्वनवंतं महाशंखं बलवानरिमर्दनः ॥ प्राथमद्वलमास्थाय द्विषतां लोमहर्षणं ॥ ८ ॥ ततस्तेजवनाधूर्या जानुभ्यामगमन्महीं ॥ उत्तरश्चापिसंत्रस्तोरथोपस्थ उपाविशत् ॥ ९ ॥ संस्थाप्य चाश्वान् कौंतेयः समुद्यम्य चरश्मिभिः ॥ उत्तरं च परिष्वज्य समाश्वासय दर्जुनः ॥ १० ॥ अर्जुन उवाच माभैस्त्वं राजपुत्राग्र्य क्षत्रियोसि परंतप ॥ कथं तु पुरुषव्याघ्रशत्रुमध्ये विषीदसि ॥ ११ ॥ श्रुतास्ते शंखशब्दाश्च भेरीशब्दाश्च पुष्कलाः ॥ कुंजराणां च नदतां व्यूढानीकेषु तिष्ठतां ॥ १२ ॥ सत्वं कथमिहानेन शंखशब्देन भीषितः ॥ विवर्णरूपो वित्रस्तः पुरुषः प्राकृतो यथा ॥ १३ ॥ उत्तर उवाच श्रुता मे शंखशब्दाश्च भेरीशब्दाश्च पुष्कलाः ॥ कुंजराणां निनदतां व्यूढानीकेषु तिष्ठतां ॥ १४ ॥ पावकः तच्चिंतितं अर्जुनचिंतितं अदेशयत् अयोजयत् ॥ ४॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ तेजवनाः प्रसिद्धाः वेगवंतोऽग्निदत्तरथस्थाः ॥ ९ ॥ संस्थाप्य यथावत्कृत्वा ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥